

Vi håber så, at vi kan fortsætte diskussionen i udvalget. Det er selvfølgelig altid dejligt at opleve, at forligspartier sætter pris på hinandens selvskab. Men det er jo lidt ærgerligt, hvis folkeskoledebatten skal monopoliseres i forligskredsen og vi derfor ikke kan have et arbejde om folkeskolen i udvalget, der, hvor vi kan finde enighed om det.

Derfor ser jeg frem til udvalgsarbejdet og håber, at vi derigennem kan få afklaret nogle af de spørgsmål, som har været stillet, og også komme frem til, at der kan ske noget med en relativt kort tidshorisont, dels fordi det er vigtigt for de børn, som er derude, dels fordi vi har en velfungerende model, som vi kan udbygge på en relativt enkel måde. Det synes jeg er vigtigt, og jeg synes, det er et vigtigt signal at sende, at der er blik for ikke kun de mange, der har et talent, men også for den lille gruppe af børn, som har et helt særligt talent, og som derfor kræver mere af deres lærer, end det store flertal måske giver plads til at give.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Uddannelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 128:

Forslag til folketingsbeslutning om gældsrådgivning for private.

Af Line Barfod (EL), Mette Frederiksen (S), Margrethe Vestager (RV) og Pernille Vigsø Bagge (SF).

(Fremsat 28/3 2007).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Det er ikke første gang, vi får lejlighed til at drøfte spørgsmålet om gældsrådgivning for private. Min forgænger har tidligere stået på den her talerstol og talt om regeringens holdning til gældsrådgivning, ligesom hans forgænger, fra før Familie- og Forbrugerministeriet blev oprettet, også har stået her og talt om samme emne. Regeringens holdning har imidlertid ikke ændret sig. Regeringen kan fortsat ikke støtte dette forslag.

Som familie- og forbrugerminister ser jeg det som min opgave at give forbrugerne nogle rammer, som gør det muligt for dem at træffe informerede beslutninger om deres privatøkonomi. For grundlæggende er det forbrugernes eget ansvar at tage beslutninger om deres økonomi. Det offentlige opgave består i at gøre forbrugerne robuste, så de selv er i stand til at tage vare på deres privatøkonomi, så de ved, hvilke situationer der skal få alarmklokkerne til at ringe. Dette formål ligger bag en række af den gældende lovgivnings bestemmelser. Der findes således regler, som sikrer, at forbrugerne er informeret om konsekvenserne af at låne penge, inden de indgår en låneaftale.

Men lovreglerne kan ikke stå alene. De skal naturligvis suppleres med forbrugerinformation. Forbrugerstyrelsen har relevant information på flere fronter. F.eks. har Forbrugerstyrelsen i november og december sidste år gennemført en ÅOP-kampagne i samarbejde med en række erhvervs- og forbrugerorganisationer. ÅOP står for Årlige Omkostninger i Procent, og det er populært sagt kiloprisen på penge.

Kl. 11.55

Kampagnens formål er at øge kendskabet til ÅOP, som er det tal, man skal være opmærksom på, når man skal låne penge. På den måde er vi med til at gøre forbrugerne bevidste om, hvad det koster at låne penge, og at der er nogle lån, der er dyrere end andre. Det skulle gerne være med til at få forbrugerne til at tænke sig om en ekstra gang, inden de eventuelt optager de dyre lån.

Vi oplyser også om reglerne for for sen betaling. Justitsministeriet og Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender har lanceret en rykker- og inkassoguide på Forbrugerstyrelsens hjemmeside. Her kan forbrugerne få svar på spørgsmål om reglerne for for sen betaling: